

Пси нападају из страха

У Ветеринарску станицу „Београд“, која покрива централне градске општине, дневно стигне од десет до петнаест пријава против агресивних паса. Жале се грађани, али и институције, основне школе, вртићи, спортски центри, комуналне установе... Већи број пријављених паса само је испољио агресивност, али има и оних који су нанели озледе. У просеку сваке недеље се у карантин у Овчи склоне три до четири пса која су некоме нанела повреде. Њих по правилу успавају.

- Псе који су некога ујели треба ухватити и ставити у карантин, где се прегледа њихово здравствено стање. После шест дана испитивања утврди се да ли је пас здрав или не, па ако није оболео од беснила има шанси да се удоми. У принципу, оне који имају власника враћамо, док пси луталице углавном завршавају на еутаназии, сем у изузетним случајевима, кад неко жели да их узме као чуваре - каже Ђорђе Ђокић, помоћник директора Ветеринарске станице „Београд“.

Штап и ултразвук

Сваки пас може у неком тренутку да постане агресиван. Мужјаци су агресивни кад бране своју порцију хране, женке кад бране

младе, а пси у чопору кад бране своју територију. Постоји и агресивност према неким предметима, ако су због њих претрпели трауму: зато неки пас може напасти човека који носи штап, јурити за точковима аутомобила и уједати гуму. Има паса који нападају само бициклисте или мотоциклисте, све зависи од порекла трауме. Постоји и један додатни разлог за агресивност: често старатељи паса луталица не хране ове животиње редовно, или их оставе незбринуте кад оду на годишњи одмор, а у Београду не постоје извори хране и воде.

Како се заштитити од агресивног пса?

Професорка др Зорица Николовска, шеф катедре на Ветеринарском факултету

Агресивни пси се охрабре ако виде да су уплашили жртву. Ако покажемо хладнокрвност, ауторитет и оштрину, онда имамо веће шансе да се сачувамо

у Београду, каже да јој искуство говори да у таквим ситуацијама нема поуздане одбране. Најбоље је остати миран и не показати да се бојите. Пси углавном нападају из страха и охрабре се ако виде да су преплашили жртву. Ако покажемо хладнокрвност, ауторитет и оштрину, онда имамо веће шансе да нас не нападну.

Од давнина су се људи чували штапом од паса, али техника је унапредовала, па се у последње време може користити такозвани терач за псе („super dogchaser“) који делује на принципу ултразвучних таласа и светлосног снопа, попут батеријске лампе. Када се упери у пса, ултразвучни таласи у комбинацији са бљеском светлости онемогућавају „агресора“ да вам се приближи.

Др Зорица Николовска каже да није чула за нови изум, али примећује да „има логике“, ако делује на поменутом принципу.

Да би се агресиван пас бескућник склонио са улице није довољно само га пријавити. Грађанин након позива треба да сачека ветеринарску екипу и идентификује пса, да затим попуни формулар и написмено потврди да је животиња насилна. Искуство Ветеринарске станице „Београд“, наиме, говори да ће се често неко из комшилука жалити што је пас „приведен“.

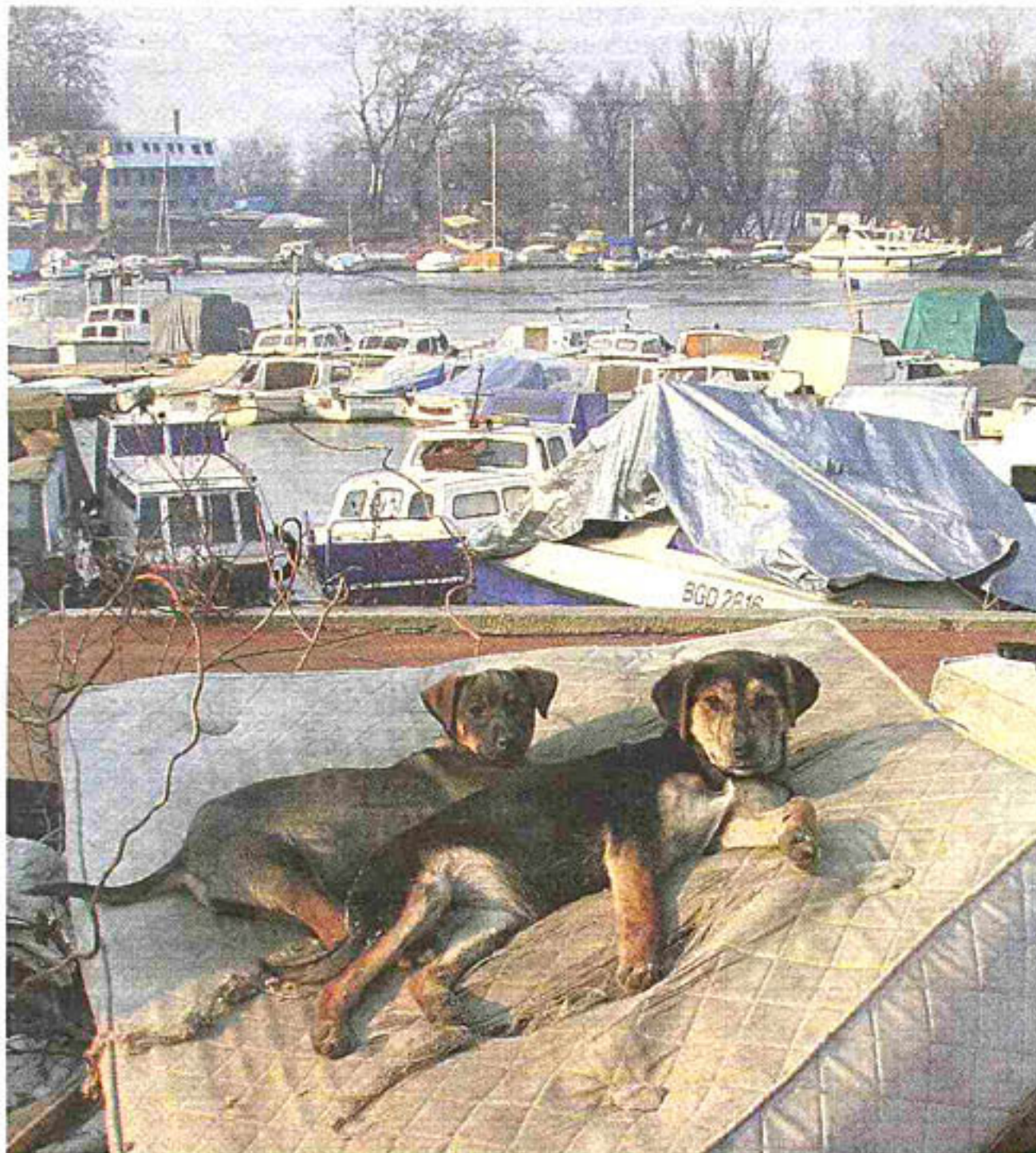
Удомљавање „жестоких“

- Да би заштитили пса, неки се побуне против наших екипа на терену. Наравно, свакоме је жао да се пас успава, али треба бити реалан и имати одговорност према другим људима - каже Ђокић.

У Београду постоји азил у Овчи, једини у Београду, где се пси краткотрајно задржавају, пре еутаназии или стерилисања. У овом другом случају враћају се на улицу. За неколико месеци отвориће се још један азил у Раковици, за дуготрајнији боравак паса, и тада ће друштва за заштиту животиња имати довољно времена да се баве њиховим удомљавањем, јер и мирни пси из круга болница, школа и вртића понекад могу бити усмрћени, због ометања рада тих установа.

- Само од друштва за заштиту животиња зависи да ли ће пас бити усмрћен или не, јер и агресиван пас може да се удоми као пас чувар у неком ограђеном простору, да чува стовариште или грађевински објекат - каже Ђокић, наводећи пример да је недавно један грађевинац тражио три „оштрија“ пса да му чувају фирму. Они сада лепо живе и воле новог газду.

Редовном стерилизацијом смањен је број паса на улицама Београда у односу на период од пре десетак година. У 10 централних градских општина 2006. године избројано је пет хиљада паса луталица, а очекује се да ће број паса наставити да опада. И још један занимљив податак који нам износи др Ђорђе Ђокић: према ветеринарској статистици у главном граду више је уједа од паса који имају власнике, него од паса луталица!

Луталице су мање агресивне од паса који имају власника